

5 - 11 MAJA 2025
TYDZIEŃ

MODLITW O POWOŁANIA DO SZITALNICTWA

PIELGRZYM NADZIEI

“PIELGRZYMI NADZIEI”

WPROWADZENIE

Siostry Szpitalne od Najświętszego Serca Pana Jezusa i Bracia Szpitalni św. Jana Bożego łączą siły na drodze synodalności w służbie powołaniom. W roku 2025 będziemy kontynuować naszą misję, pozostając w bliskości z Panem i tymi, którzy pragną odpowiedzieć na Jego wezwanie, wybierając konkretną drogę powołania.

Ten rok został ogłoszony przez Papieża Franciszka rokiem jubileuszowym, rokiem świętym. Hasło wybrane na ten rok brzmi: „Pielgrzymi nadziei” i będzie to szczególny czas, aby towarzyszyć ludzkości w tak wielu bolesnych sytuacjach, których obecnie doświadczamy, w wyniku trwających kryzysów: pandemii, wojen, skutków zmian klimatycznych itp. W swojej Bulli *Spes non Confundit* „Nadzieja nie zawodzi” Papież Franciszek zachęca wszystkich, aby byli znakiem nadziei dla najsłabszych, ubogich, więźniów, osób starszych i migrantów. To rok niosący nadzieję tam, gdzie nie ma przyszłości, gdzie wyczerpują się siły, a życie traci sens.

Jak co roku, Komisja ds. Duszpasterstwa Powołań i Formacji Sióstr i Braci przygotowała materiały na tydzień modlitw o powołania do Szpitalnictwa, jako narzędzie dla wszystkich wspólnot do zjednoczenia się w modlitwie, prosząc Pana Żniwa, aby posłał więcej powołań na misję Szpitalniczą. Dokument ma prostą strukturę: wprowadzenie zaczerpnięte z Bulli Papieskiej; tekst szpitalniczy, który wprowadza nas w naszą misję i zachęca do modlitwy; refleksję przygotowaną przez różne wspólnoty formacyjne na całym świecie, które opowiadają, jak w tych wspólnotach formacyjnych są znakiem nadziei w sytuacjach kryzysowych, których wszyscy doświadczamy; następnie modlitwę dnia oraz modlitwę końcową, która zachęca nas do proszenia Pana, abyśmy wszyscy byli wiernymi świadkami Bożego miłosierdzia, braterstwa i aby Pan wzbudzał powołania dla naszych wspólnot.

Rok 2025 to czas, w którym pragniemy szczególnie zaangażować się w rozwiązywanie palących problemów naszego świata. To rok wspólnego działania, łączenia sił i niesienia pomocy tym, którzy cierpią. Jednocześnie pragniemy gorąco prosić Pana o nowe powołania do służby w Szpitalnictwie. Zachęcamy do wspólnej modlitwy z wykorzystaniem tego dokumentu w naszych wspólnotach i dziełach apostołskich.

**Komisja Generalna ds. Duszpasterstwa Powołań i Formacji
Siostry Szpitalne od Najświętszego Serca Jezusa
Bracia Szpitalni św. Jana Bożego.**

ZNAKI NADZIEI

PONIEDZIAŁEK 5 MAJA.

Wprowadzenie

Nadzieja rodzi się w istocie z miłości i opiera się na miłości, która wypływa z Serca Jezusa przebitego na krzyżu: „Jeżeli bowiem, będąc nieprzyjaciółmi, zostaliśmy pojednani z Bogiem przez śmierć Jego Syna, to tym bardziej, będąc już pojednani, dostąpimy zbawienia przez Jego życie” (Rz 5, 10). A Jego życie objawia się w naszym życiu wiary, które zaczyna się od chrztu, rozwija się w uległości wobec łaski Bożej, i dlatego jest ożywiane nadzieją, która, dzięki działaniu Ducha Świętego, jest stale odnawiana i niewzruszona.

To właśnie Duch Święty, swoją nieustanną obecnością na drodze Kościoła, promieniuje w wierzących światłem nadziei: podtrzymuje ją jak pochodnię, która nigdy nie gaśnie, aby wspierać i ożywiać nasze życie. Istotnie, nadzieja chrześcijańska nie zwodzi ani nie rozczarowuje, ponieważ opiera się na pewności, że nic i nikt nigdy nie będzie w stanie oddzielić nas od Bożej miłości: „Któż nas może odłączyć od miłości Chrystusowej? Utrapienie, ucisk czy prześladowanie, głód czy nagość, niebezpieczeństwo czy miecz? [...] Ale we wszystkim tym odnosimy pełne zwycięstwo dzięki Temu, który nas umiłował. I jestem pewien, że ani śmierć, ani życie, ani aniołowie, ani Zwierchności, ani rzeczy teraźniejsze, ani przyszłe, ani Moce, ani co [jest] wysoko, ani co głęboko, ani jakiegokolwiek inne stworzenie nie zdoła nas odłączyć od miłości Boga, która jest w Chrystusie Jezusie, Panu naszym” (Rz 8, 35.37-39). Dlatego nadzieja ta nie ustępuje w obliczu trudności: opiera się na wierze i karmi się miłością, a tym samym pozwala iść naprzód w życiu. Św. Augustyn pisze na ten temat: „Nie można żyć w jakimkolwiek stanie bez tych trzech uczuć duszy: wierzenia, ufania i kochania”

Spes non Confundit. Bulla ogłaszająca Jubileusz Zwyczajny roku 2025. Papież Franciszek

Tekst szpitalniczy

Kiedy analizujemy nasze życie, niezliczone łaski, jakie otrzymujemy i jak słabi jesteśmy, widzimy, że nie pozostaje nam nic innego, jak uznać dobroć Boga, i że tylko Jego nieskończona łaskawość i miłosierdzie jest podstawą całej naszej nadziei i radości; ponieważ Bóg cieszy się z możliwości obdarzania łaską i wsparciem osób, które są świadome swojej kruchości, biedy, nędzy i niegodności i dlatego nie polegają na sobie ani nie opierają się na sobie; ale całe ich oparcie jest w Bogu. ().

(św. Benedykt Menni, k. 232).

Refleksja

W dniu 9 maja 2024 r. papież Franciszek wydał bullę *Spes non confundit*, w której ogłosił Jubileusz Zwyczajny Roku 2025. Papież już na samym początku podkreślenia, że "NADZIEJA" znajduje się w sercu każdego człowieka. Reprezentuje tęsknotę i oczekiwanie na dobre rzeczy, które mają nadejść, nawet jeśli przyszłość pozostaje niepewna.

W młodości, również miałem nadzieję, że odniosę sukces w życiu, jako pielęgniarz lub lekarz, aby zapewnić sobie dobre życie. Kiedy jednak odpowiedziałem na Boże wezwanie, by zostać bratem szpitalnym, wszystko się zmieniło. Dzięki mojej formacji tu, na Filipinach zrozumiałem, że nadzieja nie jest egoistyczna, lecz bezinteresowna. Dla mnie nadzieja musi zawsze uwzględniać dobro innych. Dzięki życiu i nauczaniu naszego Założyciela zrozumiałem,

że pragnę poświęcić swoje życie opiece nad chorymi i potrzebującymi. Moją misją jest niesienie nadziei na wyzdrowienie i pokój tym, którzy są chorzy lub zmagają się z różnymi trudnościami.

To przesłanie nadziei od papieża Franciszka daje mi odwagę do kontynuowania mojego powołania i zaufania Panu. Mam szczęście, że zrozumiałem prawdziwe znaczenie nadziei, całkowicie zaufałem miłosiernemu planowi Boga. Niech Jezus, źródło wszelkiej nadziei, nadal rozpalą moje serce, aby nadzieja była stale obecna i pielęgnowana w moim codziennym życiu. Niech ta NADZIEJA, którą odkryłem, stale mi towarzyszy i prowadzi w mojej codziennej posłudze, jako brat św. Jana Bożego

(Nowicjat na Filipinach – Bracia Szpitalni).

Modlitwa dnia

1. Panie Jezu, w swojej pasterskiej miłości nieustannie rozpalasz nadzieję naszego powołania, pośród naszej własnej nicości. Pomóż nam podtrzymywać ten płomień. Aby ukazać Twoją wieczną nadzieję ciągle zmieniającej się ludzkości.

Ciebie prosimy... wysłuchaj nas Panie!

2. Matko Najświętsza, opiekunko świętych powołań, towarzyszy nam w drodze do Twojego Syna. Podążamy śladami Szpitalnictwa, niosąc nadzieję tym, którzy jej nie mają na drodze życia. Niech ten Rok Nadziei będzie dla nas drogowskazem do odnowienia naszego powołania i do przeżywania w wierności naszego życia jak prawdziwi chrześcijanie.

Ciebie prosimy... wysłuchaj nas Panie!

Modlitwa w intencji powołań do szpitalnictwa

Ojcie miłosierdzia,
 który dałeś swojego Syna dla naszego zbawienia
 i nieustannie wspierasz nas darami Twojego Ducha,
 spraw, aby w tym Roku Jubileuszowym,
 nasze wspólnoty chrześcijańskie były żywe, radosne i pełne nadziei,
 niech będą źródłem życia braterskiego, i niech rozbudzają w młodych ludziach
 pragnienie poświęcenia się Tobie i ewangelizacji.

Wspieraj je w ich zadaniach głoszenia katechezy powołaniowej
 i ukazywania dróg szczególnej konsekracji.

Formatorów obdarz mądrością w koniecznym rozeznawaniu powołań,
 tak aby we wszystkim jaśniała wielkość Twojej miłosiernej miłości.
 Niech Maryja, Matka nadziei,
 wstawia się za każdą ze wspólnot szpitalnych,
 aby nasze świadectwo życia rozbudziło w młodych,
 odwagę do życia pełnego pasji dla Boga
 i dla potrzebujących osób. Amen.

(Nowicjat na Filipinach – Bracia Szpitalni).

NADZIEJA, WOŁANIE O WOLNOŚĆ DLA WIĘŹNIÓW.

WTOREK 6 MAJA

Wprowadzenie

Wolność (...) Jest to starożytne wezwanie, które pochodzi ze Słowa Bożego i zachowuje całą swoją wartość mądrościową w przywoływaniu aktów łaski i wyzwolenia, pozwalające zacząć od nowa: „Będziecie święcić pięćdziesiąty rok, obwieścicie wyzwolenie w kraju dla wszystkich jego mieszkańców” (Kpł 25, 10). To, co zostało ustanowione przez Prawo Mojżeszowe, zostało podjęte przez proroka Izajasza: „Posłał mnie Pan, abym głosił dobrą nowinę ubogim, bym opatrywał rany serc złamanych, żebym zapowiadał wyzwolenie jeńcom i więźniom swobodę; abym obwieszczał rok łaski Pańskiej” (Iz 61, 1-2). Są to słowa, które Jezus uczynił własnymi na początku swojej służby, ogłaszając w sobie wypełnienie „roku łaski Pańskiej” (por. Łk 4, 18-19). Niech w każdym zakątku ziemi, wierzący, zwłaszcza Pasterze, będą wyrazicielami tych prośb, tworząc jeden głos, który odważnie domaga się godnych warunków dla uwięzionych, poszanowania praw człowieka, a przede wszystkim zniesienia kary śmierci, środka nieprzystającego do wiary chrześcijańskiej i niszczącego wszelką nadzieję na przebaczenie i odnowę [6]. Aby ofiarować więźniom konkretny znak bliskości, sam pragnę otworzyć Drzwi Święte w więzieniu, aby były one dla nich symbolem zachęcającym do patrzenia w przyszłość z nadzieją i z odnowionym życiowym zaangażowaniem.

Spes non Confundit. Bulla ogłaszająca Jubileusz Zwyczajny roku 2025. Papież Franciszek

Tekst szpitalniczy

Powołanie do naśladowania Jezusa wzywa nas. Potrzeby ludzi pilnie nas przynaglają do działania. Pośród naszej słabości żyjemy, aby pomagać, pocieszać, leczyć, współczuć, kochać. Istnieją nasze dzieła i wielka rzesza odrzuconych i chorych ludzi, najbardziej z biednych, którym nie tylko poświęcamy nasz czas, naszą uwagę i troskę, ale dla nas są naszymi bliźnimi, naszymi braćmi i siostrami... tworzymy część Kościoła Samarytańskiego.

(Siostra Teresa López Beorlegui, Congr. nr 22/99).

Refleksja

Nasz nowicjat znajduje się w Jaunde, stolicy Kamerunu; w każdą niedzielę odwiedzamy miejskie więzienie, w którym przebywają mężczyźni i kobiety; jest to intensywny i emocjonalny moment, ponieważ warunki nędzy, niesprawiedliwości i złego traktowania głęboko nas poruszają. Ludzie są traktowani bez godności, doświadczamy smutku, ale także współczucia i radości ze spotkania z nimi, ponieważ nasza obecność ich uspokaja i pociesza. Wyrażają radość z dzielenia się swoimi doświadczeniami, a my poświęcamy czas, aby ich wysłuchać, aby zachęcić ich do życia w wierze, do zaufania Bogu, który troszczy się i kocha nas wszystkich. Dzielimy się z nimi także jedzeniem i lekarstwami oraz wspólną celebracją Eucharystii. Te spotkania z cierpieniem tych ludzi pozwalają nam doświadczyć Bożego miłosierdzia w naszym codziennym życiu, odkrywamy Jego obecność towarzyszącą nam, uzdrawiającą nas, odnawiającą, podnoszącą na duchu i pocieszającą w trudnych chwilach. To doświadczenie czyni nas uważnymi i wrażliwymi na potrzeby naszych braci i siostr.

((Nowicjat w Afryce - Siostry Szpitalne))

Modlitwa dnia

1. Miłosierny Ojczy, który przyszedłeś, aby przynieść nam radość, pokój, uzdrowienie i wyzwolenie, powierzamy Twojemu współczującemu sercu wszystkich naszych braci i siostry pozbawionych wolności, niech ten Rok Jubileuszowy będzie dla każdego z nich czasem nadziei, która pomoże im wzrastać w zaufaniu i radości życia.

Ciebie prosimy... wysłuchaj nas Panie!

2. Prosimy, abyśmy my, młodzi, na wzór świętego Jana Bożego i świętego Benedykta Menni, wiernych naśladowców Jezusa w szaleństwie krzyża, mogli odpowiedzieć z hojnością, odwagą i wiernością na wezwanie Pana.

Ciebie prosimy... wysłuchaj nas Panie!

Modlitwa w intencji powołań do szpitalnictwa

Ojcze miłosierdzia,
 który dałeś swojego Syna dla naszego zbawienia
 i nieustannie wspierasz nas darami Twojego Ducha,
 spraw, aby w tym Roku Jubileuszowym,
 nasze wspólnoty chrześcijańskie były żywe, radosne i pełne nadziei,
 niech będą źródłem życia braterskiego, i niech rozbudzają w młodych ludziach
 pragnienie poświęcenia się Tobie i ewangelizacji.

Wspieraj je w ich zadaniach głoszenia katechezy powołaniowej
 i ukazywania dróg szczególnej konsekracji.

Formatorów obdarz mądrością w koniecznym rozeznawaniu powołań,
 tak aby we wszystkim jaśniała wielkość Twojej miłosiernej miłości.
 Niech Maryja, Matka nadziei,
 wstawia się za każdą ze wspólnot szpitalnych,
 aby nasze świadectwo życia rozbudziło w młodych,
 odwagę do życia pełnego pasji dla Boga
 i dla potrzebujących osób. Amen.

NADZIEJA, MIŁOSIERDZIE DLA CHORYCH

SRODA 7 MAJA,

Wprowadzenie

Niech znaki nadziei będą oferowane chorym, znajdującym się w domu, czy w szpitalu. Niech ich cierpienie znajdzie ulgę w bliskości osób, które ich odwiedzają i w czułości, jaką otrzymują. Dzieła miłosierdzia są również dziełami nadziei, które budzą w sercach uczucia wdzięczności. A wdzięczność niech dotrze do wszystkich pracowników służby zdrowia, którzy w nierzadko trudnych warunkach pełnią swoją misję, troskliwie opiekując się chorymi i słabymi.

Niech nie zabraknie inkluzywnej troski o tych, którzy znajdując się w szczególnie trudnych warunkach życia, doświadczają swej słabości, zwłaszcza jeśli cierpią z powodu chorób lub niepełnosprawności, które znacznie ograniczają osobistą autonomię. Troska o nich jest hymnem na cześć ludzkiej godności, pieśnią nadziei, która domaga się zgodnego chóru całego społeczeństwa

Spes non Confundit. Bulla ogłaszająca Jubileusz Zwyczajny roku 2025. Papież Franciszek

Tekst szpitalniczy

„Zobaczyłem ich tak biednych, w tak opłakanym stanie, że złamali mi serce” (Pierwszy List do Księżnej Sessy) Jan nie ma żadnego majątku, aby otworzyć szpital i przyjąć w nim chorych. Ale miłosierdzie przynagla go do zrobienia czegoś dla nich i otwiera swoje pierwsze dzieło. Miłosierdzie bowiem nie zadaje pytań takich jak: „Gdzie, jak, kiedy, z czym?” Jan przybył do Granady, zobaczył chorych i ubogich opuszczonych na ulicach i przyjął ich do szpitala, a od tego czasu jego dzieło na przestrzeni dziejów trwało i będzie trwać, dopóki my, jego dzieci, będziemy naprawdę jego dziećmi.

((Plan Formacji OH 1985)).

Refleksja

Bulla „Spes non confundit” w nr 11 zachęca nas do bycia znakami nadziei dla chorych. Poprzez naszą bliskość, nasz przykład, integralną opiekę, którą oferujemy cierpiącym, jesteśmy znakami nadziei do wielu młodych ludzi, którzy żyją w odrętwieniu i którzy poszukują czegoś, co nada ich życiu większy sens. Bulla mówi nam, że „troska o nich (cierpiących) jest hymnem na cześć ludzkiej godności, pieśnią nadziei, która domaga się zgodnego chóru całego społeczeństwa.

Aby śpiewać, musisz dostroić swój głos, otworzyć drzwi swojego serca, by wpuścić innych i pozwolić im uczestniczyć. To także dzięki tej bliskości jesteśmy znakami nadziei dla naszych braci i siostr we wspólnocie, zwłaszcza dla tych, którzy cierpią. Chcemy „dobrze czynić dobro”, idąc za przykładem naszych Założycieli

(Nowicjat Europejski – Bracia Szpitalni).

ORDINE OSPEDALIERO di
SAN GIOVANNI DI DIO

Hermanas
Hospitalarias

Modlitwa dnia

1. Prosimy, aby bracia i siostry w szpitalnictwie byli "znakami nadziei" dla chorych, którymi opiekujemy się w naszych dzielach, uwrażliwiając naszych współpracowników, aby byli blisko chorych w ich cierpieniu, łagodząc ich ból kompetentnie i z miłością.

Ciebie prosimy... wysłuchaj nas Panie!

2. Prosimy, abyśmy wszelkimi sposobami szukali środków łagodzących ból osób cierpiących na poważne choroby, przy jednoczesnym poszanowaniu godności osoby, którą się opiekujemy i zapewnieniu im niezbędnej opieki.

Ciebie prosimy... wysłuchaj nas Panie!

Modlitwa w intencji powołań do szpitalnictwa

Ojcie miłosierdzia,
który dałeś swojego Syna dla naszego zbawienia
i nieustannie wspierasz nas darami Twojego Ducha,
spraw, aby w tym Roku Jubileuszowym,
nasze wspólnoty chrześcijańskie były żywe, radosne i pełne nadziei,
niech będę źródłem życia braterskiego, i niech rozbudzają w młodych ludziach
pragnienie poświęcenia się Tobie i ewangelizacji.

Wspieraj je w ich zadaniach głoszenia katechezy powołaniowej
i ukazywania dróg szczególnej konsekracji.

Formatorów obdarz mądrością w koniecznym rozeznawaniu powołań,
tak aby we wszystkim jaśniała wielkość Twojej miłosiernej miłości.
Niech Maryja, Matka nadziei,
wstawia się za każdą ze wspólnot szpitalnych,
aby nasze świadectwo życia rozbudziło w młodych,
odwagę do życia pełnego pasji dla Boga
i dla potrzebujących osób. Amen.

NADZIEJA, ZNAK DLA MŁODYCH

CZWARTEK 8 MAJA

Wprowadzenie

Znaki nadziei są również potrzebne tym, którzy sami w sobie ją reprezentują: młodym. Niestety często widzą oni, jak rozpadają się ich marzenia. Nie możemy ich zawieść: na ich entuzjazmie opiera się przyszłość. Miło widzieć, jak wyzwalają z siebie energię, na przykład, gdy zakasują rękawy i dobrowolnie angażują się w sytuacjach katastrof i trudności społecznych. Ale smutno widzieć młodych ludzi pozbawionych nadziei. Z drugiej strony, gdy przyszłość jest niepewna i niedostępna dla marzeń, gdy studia nie oferują dobrego startu, a brak pracy lub zatrudnienia wystarczająco stabilnego, grozi zniwelowaniem pragnień, dochodzi wtedy do nieuniknionego zagrożenia przeżywania teraźniejszości w melancholii i nudzie. Iluzja narkotyków, ryzyko wykroczeń i pogoń za tym, co ulotne, powodują w nich większy zamęt niż w innych, i ukrywają piękno i sens życia, powodując, iż wpadają w mroczne otchłanie, i popychają ich do czynów autodestrukcyjnych. Dlatego niech Jubileusz będzie dla Kościoła okazją do impulsu wobec nich: z odnowioną pasją zatroszczymy się o chłopców i dziewczęta, o studentów, narzeczonych, o młode pokolenia! Bliskość wobec młodych, którzy są radością oraz nadzieją Kościoła i świata!

Spes non Confundit. Bulla ogłaszająca Jubileusz Zwyczajny roku 2025. Papież Franciszek.

Tekst szpitalniczy

Papież Franciszek w swojej bliskości z młodymi ludźmi zachęca ich do stawiania czoła przyszłości z uśmiechem nadziei; on sam powiedział im: "Nie przestawajcie się uśmiechać, wy młodzi jesteście większością populacji tej ziemi, a wasza obecność napędza ją życiem, nadzieją i przyszłością. Nie traćcie entuzjazmu wiary". Jest to otwarte zaproszenie do kontynuowania misji, którą odziedziczyliśmy po naszych Założycielach, św. Janie Bożym i św. Benedykcie Mennim. Spoglądając w niebo, kiedy powierzali swoje życie Ojcu Niebieskiemu, pozostawili w rękach tych z nas, którzy podążają za ich charyzmatem, nadzieję dla wszystkich, którzy są odbiorcami tej misji szpitalnictwa. W tym tygodniu modlitw o powołania nadal prosimy Boga, aby posyłał dobrych Samarytan, mężczyzn i kobiety gotowych by być nadzieją dla wszystkich, ubogich i potrzebujących.

(Duszpasterstwo powołań Prowincji Ameryki Łacińskiej i Karaibów).

Refleksja

Nasze powołanie do szpitalnictwa jest znakiem nadziei dla naszych sióstr i braci we wspólnotcie, gdy manifestujemy naszą wiarę postawami i słowami bliskości, radości i miłości oraz żyjemy głęboko braterską miłością w międzykulturowości, sprzyjając zjednoczeniu serc.

Realizując nasze powołanie miłosierdzia, służąc bezinteresownie cierpiącym, rozbudzamy w sercach młodych ludzi radość spotkania z Jezusem Miłosiernym i entuzjazm niesienia pomocy najsłabszym; w ten sposób obojętność przekształca się we wrażliwość i troskę o innych.

Otwieramy nasze drzwi, aby przyjmować, słuchać i towarzyszyć marzeniom młodych ludzi w budowaniu nowej ludzkości; i szerzymy nadzieję, gdy współpracujemy z troską, aby zachęcać, wzmacniać i troszczyć się o tych, którzy stracili radość życia, ceniąc ich godność i sprzyjając doświadczeniu poczucia bycia kochanym przez BOGA, aby mogli znaleźć sens w swoim życiu.

(Międzynarodowy Nowicjat Condeixa-Portugalia - Siostry Szpitalne).

Modlitwa dnia

1. Prosimy za młodzież, studentów i wszystkich tych, którzy czują się wezwani do pójścia za Jezusem w różnego rodzaju powołaniach, aby nadzieja zachęciła ich do odpowiedzi na Jego wezwanie i abyśmy wiedzieli, jak podtrzymywać płomień radości w naszym procesie rozeznawania, szerząc ziarno Szpitalnictwa w świecie.

Ciebie prosimy... wysłuchaj nas Panie!

2. Za młodych ludzi, którzy doświadczają "upadku" w życiu osobistym i społecznym, zwłaszcza tych, którzy są bezrobotni, którzy nie mają środków do życia, którzy cierpią z powodu uzależnień, uwikłania w prostytucję czy przemoc; aby znaleźli hojne i współczujące serca, które podniosą ich z rozpacz, zachęcą do nawrócenia i pomogą wejść na ścieżkę nadziei.

Ciebie prosimy... wysłuchaj nas Panie!

Modlitwa w intencji powołań do szpitalnictwa

Ojciec miłosierdzia,
 który dałeś swojego Syna dla naszego zbawienia
 i nieustannie wspierasz nas darami Twojego Ducha,
 spraw, aby w tym Roku Jubileuszowym,
 nasze wspólnoty chrześcijańskie były żywe, radosne i pełne nadziei,
 niech będą źródłem życia braterskiego, i niech rozbudzają w młodych ludziach
 pragnienie poświęcenia się Tobie i ewangelizacji.

Wspieraj je w ich zadaniach głoszenia katechezy powołaniowej
 i ukazywania dróg szczególnej konsekracji.

Formatorów obdarz mądrością w koniecznym rozeznawaniu powołań,
 tak aby we wszystkim jaśniała wielkość Twojej miłosiernej miłości.
 Niech Maryja, Matka nadziei,
 wstawia się za każdą ze wspólnot szpitalnych,
 aby nasze świadectwo życia rozbudziło w młodych,
 odwagę do życia pełnego pasji dla Boga
 i dla potrzebujących osób. Amen.

NADZIEJA, LEPSZA PRZYSZŁOŚĆ DLA MIGRANTÓW

PIĄTEK 9 MAJA.

Wprowadzenie

Nie może zabraknąć znaków nadziei dla migrantów, którzy opuszczają swoją ziemię w poszukiwaniu lepszego życia dla siebie i swoich rodzin. Niech ich oczekiwania nie będą niweczone przez uprzedzenia i brak otwartości. Przyjęciu, które otwiera szeroko ramiona dla każdego, zgodnie z jego godnością, powinna towarzyszyć odpowiedzialność, aby nikomu nie odmawiano prawa do godnego życia. Niech liczni wygnańcy, uchodźcy i uciekinierzy, których spory międzynarodowe zmuszają do ucieczki, by uniknąć wojny, przemocy i dyskryminacji, mają zapewnione bezpieczeństwo oraz dostęp do pracy i edukacji, będących niezbędnymi narzędziami do ich integracji w nowym kontekście społecznym.

Niech wspólnota chrześcijańska będzie zawsze gotowa bronić praw najsłabszych. Niech z wielkodusznością otwiera szeroko drzwi gościnności, aby nikomu nigdy nie zabrakło nadziei na lepszą przyszłość. Niech rozbrzmiewa w naszych sercach słowo Pana, który w przypowieści o sędzie ostatecznym powiedział: „Byłem przybyszem, a przyjęliście Mnie”, ponieważ „wszystko, co uczyniliście jednemu z tych braci moich najmniejszych, Mnieście uczynili” (Mt 25, 35.40).

Spes non Confundit. Bulla ogłaszająca Jubileusz Zwyczajny roku 2025. Papież Franciszek.

Tekst szpitalniczy

Potrzeby są zawsze liczne, nawet tam, gdzie wydaje się, że są lepsze warunki życia: ubóstwo, choroby wszelkiego rodzaju, samotność, wykluczenie i marginalizacja, niewolnictwo i brak swobody, głód i wiele innych. Tam jesteśmy posłani my wszyscy, którzy tworzymy Rodzinę św. Jana Bożego, wychodząc szybko, bez namysłu z naszej strefy komfortu i działając kreatywnie, aby pomóc i służyć tym, którzy tego potrzebują, i jak mówił św. Jan Boży: tylko dla Jezusa Chrystusa (por. 2GL 7)

“Przestrzegając gościnności” (Praktykując szpitalnictwo) – Fragment listu wysłanego 08 marca 2023 przez br. Jesúa Etayo OH, Przełożonego Generalnego.

Refleksja

Nasze powołanie szpitalne, którego charyzmatem jest „Szpitalnictwo”, ucieleśnia i nadal ukazuje światu Chrystusa współczującego i miłosiernego. To piękne powołanie jest znakiem lepszej przyszłości, która daje nadzieję ludziom w świecie obecnym i przyszłym. Nasze powołanie szpitalnicze jest przede wszystkim znakiem nadziei dla braci we wspólnotie: każdy przyjęty brat czuje się częścią wspólnoty i wielkiej rodziny szpitalnej. W rzeczywistości nasze świadectwo życia wyraża się poprzez wzajemną akceptację w różnorodności kulturowej. Jedność tej różnorodności opiera się na prawdziwej miłości, która jest znakiem nadziei.troska okazywana sobie na co dzień, szczególnie w chwilach radości i smutku, wzajemny szacunek i rozwój poczucia przynależności są mocnymi oznakami lepszej przyszłości dla naszych wspólnot zakonnych.

Ponadto, w kontekście afrykańskim, ludność musi mierzyć się z realiami wojny, dżihadyzmu oraz kryzysów społeczno-gospodarczych i politycznych. Te niestabilności zmuszają tysiące młodych ludzi do emigracji, a nasze powołanie do wspólnoty szpitalniczej winno zapewnić im przyjęcie, opiekę medyczną, pomoc psychologiczną i odpowiednie środki na odbudowę ich życia

(Nowicjat w Afryce – Bracia Szpitalni).

Modlitwa dnia

1. Panie, polecamy Ci naszych braci i siostry migrantów, zwłaszcza Afrykańczyków, którzy uciekają przed wojną, dżihadyzmem oraz kryzysami społeczno-ekonomicznymi i politycznymi. Niech poprzez powołanie do szpitalnictwa znajdą miejsca w których zostaną przyjęci, w których zostanie im przywrócona godność, uleczone ich rany i powróci nadzieja.

Ciebie prosimy... wysłuchaj nas Panie!

2. Panie, powierzamy Ci rządzących naszymi krajami. Daj im wystarczającą mądrość i odwagę, aby uchwalali prawa sprzyjające migrantom w krajach ich przyjmujących.

Ciebie prosimy... wysłuchaj nas Panie!

Modlitwa w intencji powołań do szpitalnictwa.

Ojcze miłosierdzia,
który dałeś swojego Syna dla naszego zbawienia
i nieustannie wspierasz nas darami Twojego Ducha,
spraw, aby w tym Roku Jubileuszowym,
nasze wspólnoty chrześcijańskie były żywe, radosne i pełne nadziei,
niech będą źródłem życia braterskiego, i niech rozbudzają w młodych ludziach
pragnienie poświęcenia się Tobie i ewangelizacji.

Wspieraj je w ich zadaniach głoszenia katechezy powołaniowej
i ukazywania dróg szczególnej konsekracji.

Formatorów obdarz mądrością w koniecznym rozeznawaniu powołań,
tak aby we wszystkim jaśniała wielkość Twojej miłosiernej miłości.
Niech Maryja, Matka nadziei,
wstawia się za każdą ze wspólnot szpitalnych,
aby nasze świadectwo życia rozbudziło w młodych,
odwagę do życia pełnego pasji dla Boga
i dla potrzebujących osób. Amen.

SOBOTA 10 MAJA

Wprowadzenie.

Znaków nadziei potrzebują także osoby starsze, które często doświadczają samotności i poczucia opuszczenia. Docenianie skarbu, jakim są, ich doświadczenia życiowe, mądrość, którą niosą i wkład, jaki mogą wnieść, jest zobowiązaniem dla wspólnoty chrześcijańskiej i społeczeństwa obywatelskiego, wezwanych do współpracy na rzecz przymierza między pokoleniami.

Szczególną myśl kieruję do dziadków i babć, którzy przekazują wiarę i mądrość życiową młodszym pokoleniom. Niech będą wspierani wdzięcznością dzieci oraz miłością wnuków, które znajdują w nich zakorzenienie, zrozumienie i otuchę.

Spes non Confundit. Bulla ogłaszająca Jubileusz Zwyczajny roku 2025. Papież Franciszek.

Tekst szpitalniczy.

“Pobyty osób starszych w domu prowadzonym przez Zakon nie może być traktowany jedynie jako rozwiązanie problemu mieszkaniowego, lecz powinien być naznaczony duchem prawdziwego charyzmatu. Oznacza to dowartościowanie “trzeciego wieku”, którego nie może cechować złuda wiecznej młodości, lecz należy przeżywać go jako etap szczególny i odmienny, z całym jego bogactwem i wszystkimi problemami, które z sobą niesie, podobnie jak inne okresy życia”.

(Karta Tożsamości Zakonu nr 5.2.7.7).

ORDINE OSPEDALIERO di
SAN GIOVANNI DI DIOHermanas
Hospitalarias

JUBILEUSZ 2025

PIELGRZYMI NADZIEI

Refleksja

W Wietnamie szacunek dla osób starszych jest wartością przepełnioną uznaniem i wdzięcznością. Osoby starsze są cennym skarbem, są mądrością, są ludźmi, którzy zawsze chcą dawać swoim dzieciom i wnukom głębokie doświadczenia wiary, poświęcenia i hojności. Są to ludzie, którzy szerzą ciepło, miłość, wsparcie i pokój w swoich rodzinach. Nie wiem, jak wyglądałoby życie nas, młodych ludzi, gdyby nie nasi dziadkowie. W naszych procesach powołaniowych rozwinęli podstawową misję, czyż to nie oni nauczyli nas pierwszych modlitw? Czy to nie oni przekazali nam pierwsze lekcje nadziei i pogody ducha w obliczu trudności i walki o jedność rodziny? Dzisiejsi młodzi ludzie są zaproszeni, aby cenili mądrość i doświadczenie osób starszych oraz aby byli obecni, gdy doświadczają oni samotności lub opuszczenia.

(Nowicjat w Wietnamie – Siostry Szpitalne).

Modlitwa dnia

1. "Siwe włosy doświadczenia są blaskiem starców" (Prz 20,29b). Niech seniorzy będą błogosławieni mądrością i zdrowiem, aby mogli nadal marzyć i opowiadać o Bożej miłości swoim dzieciom i wnukom. Niech Bóg podtrzymuje ich w słabości i pomaga im żyć z radością i nadzieją w każdej chwili ich życia, aż do końca.

Ciebie prosimy... wysłuchaj nas Panie!

2. Niech młodzi pomogą promować kulturę bezwarunkowego szacunku dla osób starszych, nie pozwólmy, aby byli odrzucani. Oni przekazują teraźniejszości przeszłość niezbędną do budowania przyszłości; niech znajdą w nas zrozumienie, wdzięczność i wysłuchanie.

Ciebie prosimy... wysłuchaj nas Panie!

Modlitwa w intencji powołań do szpitalnictwa

Ojcze miłosierdzia,
 który dałeś swojego Syna dla naszego zbawienia
 i nieustannie wspierasz nas darami Twojego Ducha,
 spraw, aby w tym Roku Jubileuszowym,
 nasze wspólnoty chrześcijańskie były żywe, radosne i pełne nadziei,
 niech będą źródłem życia braterskiego, i niech rozbudzają w młodych ludziach
 pragnienie poświęcenia się Tobie i ewangelizacji.

Wspieraj je w ich zadaniach głoszenia katechezy powołaniowej
 i ukazywania dróg szczególnej konsekracji.

Formatorów obdarz mądrością w koniecznym rozeznawaniu powołań,
 tak aby we wszystkim jaśniała wielkość Twojej miłosiernej miłości.

Niech Maryja, Matka nadziei,
 wstawia się za każdą ze wspólnot szpitalnych,
 aby nasze świadectwo życia rozbudziło w młodych,
 odwagę do życia pełnego pasji dla Boga
 i dla potrzebujących osób. Amen.

NADZIEJA NA GODNE ŻYCIE UBOGICH.

NIEDZIELA 11 MAJA.

Wprowadzenie.

Z całego serca błagam o nadzieję dla miliardów ubogich, którym często brakuje tego, co konieczne do życia. W obliczu coraz to nowych fal zubożenia istnieje ryzyko przyzwyczajania się i rezygnacji. Nie możemy jednak odwracać wzroku od sytuacji tak bardzo dramatycznych, które występują obecnie wszędzie, a nie tylko w niektórych regionach świata. Każdego dnia spotykamy ludzi ubogich lub zubożałych, a niekiedy mogą to być nasi sąsiedzi. Często nie mają domu ani odpowiedniego pożywienia na co dzień. Doznają wykluczenia i obojętności wielu osób. To skandal, że w świecie obdarzonym ogromnymi zasobami, z których większość idzie na zbrojenia, ubodzy są „większością [...]”, to miliardy ludzi. Wspomina się dziś o nich w międzynarodowych debatach politycznych i gospodarczych, ale najczęściej wydaje się, że ich problemy są poruszane jako dodatek, jako kwestia, którą się dodaje niemal z obowiązku lub w sposób marginalny, o ile nie są one postrzegane jako zwykły «negatywny efekt uboczny». W rzeczywistości, kiedy dochodzi do konkretnych działań, często pozostają na ostatnim miejscu”. Nie zapominajmy: ubodzy są niemal zawsze ofiarami, a nie winnymi.

Podejmując starożytne słowa proroków, Jubileusz przypomina, że dobra ziemi nie są przeznaczone dla nielicznych uprzywilejowanych, lecz dla wszystkich. Trzeba, aby ci, którzy posiadają bogactwo, byli hojni, dostrzegając oblicze swoich braci i siostr w potrzebie. Myślę w szczególności o tych, którym brakuje wody i żywności: głód jest skandaliczną plagą w ciele naszego człowieczeństwa i zachęca wszystkich do wstrząśnienia sumieniami.

Spes non Confundit. Bulla ogłaszająca Jubileusz Zwyczajny roku 2025. Papież Franciszek.

Tekst szpitalniczy.

W imię Pana naszego Jezusa Chrystusa i zawsze Dziewicy Maryi. Bóg ponad wszystko, co jest na świecie! Amen. Bóg niech Cię strzeże, ukochany Bracie mój w Panu Jezusie Chrystusie.

Ten list posyłam Ci, by Cię powiadomić o moich kłopotach i zmartwieniach, ale za wszystko dziękuję Panu Jezusowi Chrystusowi! Wiesz przecież, mój najserdeczniej i najbardziej ukochany Bracie w Chrystusie, że ubodzy, którzy tu napływają, są bardzo liczni, tak że pytam nieraz sam siebie zdumiony, jak zdołam ich wszystkich wyżywić. Myślę, że Jezus Chrystus przyjdzie z pomocą! Za samo drzewo przychodzi płacić codziennie od 7 do 8 realów, ponieważ miasto jest duże i teraz zwłaszcza w zimie bardzo jest chłodno. Liczba ubogich, zgłaszających się do domu Bożego jest wielka i wynosi łącznie z chorymi, zdrowymi, obsługą i pielgrzymami więcej niż 110 osób, bo przecież to schronisko dla wszystkich.

(Drugi list do Guttierre Lasso).

Refleksja

Ewangelia Marka w rozdziale 8 mówi o współczuciu Jezusa dla tych, którzy nie mają nic do jedzenia (w.2). Jednocześnie pokazuje, jak w takiej sytuacji dzielenie się chlebem staje się przyczyną zamieszania i podziałów (w.14-18). To samo dotyczy współczesnego świata w odniesieniu do sytuacji ubogich. Wielu opracowuje projekty dotyczące opieki i współpracy, które pozostają jedynie na papierze, nie przekładając się na rzeczywiste działania. Inni debatują nad istotnością i kosztami ich wykonania. Wielu innych angażuje się w zadanie bycia obecnym poprzez proste gesty, takie jak uśmiech, które pokazują, że pośród trudności i braków wciąż jest nadzieja.

Wspólnota nowicjatu św. Ryszarda z Pampuri stara się żyć podwójnym wymiarem duchowości chrześcijańskiej: "wielbić Pana i uzasadniać naszą nadzieję" (1 P 3, 15). Przez dziesięciolecia ośrodek św. Benedykta Menni w Soacha – Cundinamarca stał się widoczną i skuteczną obecnością w obliczu wykluczenia i obojętności wobec osób mniej uprzywilejowanych.

Wzrastamy razem (podopieczni i bracia), aby uniknąć hipokryzji, legalizmu i powierzchowności (zaczyn faryzeuszy w.15), które również zubażają ducha. Bycie znakami nadziei oznacza okazywanie solidarności, pomimo własnych ograniczeń. Dlatego zwracamy uwagę na problem ubóstwa zarówno materialnego jak i duchowego, odpowiadając na nieustanne wezwanie Pana, by nie być obojętnym w obliczu cierpienia. Wzmacnianie i ożywianie nadziei zaczyna się od cudownego daru prawdziwej radości, wzajemnego przyjęcia (gościnności) zranionej ludzkości, która szuka spojrzenia, gestu, uścisku; choćby jednego słowa, które mogłoby ją uzdrowić (Mt 8,8), które zdołałoby ją uszlachetnić.

((Nowicjat w Ameryce - Bracia Szpitalni).

Modlitwa dnia

1. Prosimy Cię, Panie, aby nasze życie wiary i Twoja bliskość umocniły nas w byciu każdego dnia widocznymi znakami Twojej miłości w świecie, dzieląc się spojrzeniem, gestem, uściskiem, słowem, które może uzdrowić i przywrócić godność naszym cierpiącym braciom.

Ciebie prosimy... wysłuchaj nas Panie!

2. Panie, Tobie powierzamy kruchość tego świata, abyś mógł ją przemienić w siłę, a smutek w radość. Niech współdzielenie dzisiaj Twego stołu pomoże nam być widzialnymi znakami, które pokażą wartość Twojej obecności w samotności i ubóstwie.

Ciebie prosimy... wysłuchaj nas Panie!

Modlitwa w intencji powołań do szpitalnictwa

Ojcze miłosierdzia,
który dałeś swojego Syna dla naszego zbawienia
i nieustannie wspierasz nas darami Twojego Ducha,
spraw, aby w tym Roku Jubileuszowym,
nasze wspólnoty chrześcijańskie były żywe, radosne i pełne nadziei,
niech będą źródłem życia braterskiego, i niech rozbudzają w młodych ludziach
pragnienie poświęcenia się Tobie i ewangelizacji.

Wspieraj je w ich zadaniach głoszenia katechezy powołaniowej
i ukazywania dróg szczególnej konsekracji.

Formatorów obdarz mądrością w koniecznym rozeznawaniu powołań,
tak aby we wszystkim jaśniała wielkość Twojej miłosiernej miłości.
Niech Maryja, Matka nadziei,
wstawia się za każdą ze wspólnot szpitalnych,
aby nasze świadectwo życia rozbudziło w młodych,
odwagę do życia pełnego pasji dla Boga
i dla potrzebujących osób. Amen.

